

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 170/2023
20.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА, из ..., чији је пуномоћник Александар Остојин, адвокат из ..., против туженог ББ, из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 108/22 од 28.09.2022. године, у седници одржаној 20.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 108/22 од 28.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 108/22 од 28.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 575/21 од 13.10.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде штете исплати укупан износ од 141.850,00 динара, са законском затезном каматом од 13.10.2021. године, до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезани да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 89.274,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 108/22 од 28.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади материјалне штете. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите,

начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон). Предмет тужбеног захтева је накнада материјалне штете због немогућности коришћења пољопривредног земљишта у искључивом власништву тужиље, које се у периоду од 03.03.2018. године до 14.10.2020. године налазило у поседу туженог, без правног основа. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене чланова 185., 186., 189. и 190. Закона о облигационим односима, већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда. Ревизијом туженог се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је 03.03.2021. године. Вредност предмета спора је 141.850,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић